

GHF - Gästrikeidrottens Historiska Förening

Nr 1 april 2004 - Sekreterare Bo Nordlund, Strömsborgsvägen 8, 802 66 Gävle

— Redaktör och ansvarig utgivare: Kaj Annebrant, Sandviken —
026-25 84 96 E-post: kaj.annebrant@sandnet.se

Världens bästa SIF

Sandvikens IF trea i allsvenskan 1935/36 efter Elfsborg och AIK.

I övre raden från vänster: Egon Sundberg, Arne Bryngelsson, Bertil Ericsson, Sigurd "Rättarn" Carlsson och Edvin "Hinden" Bergström. Mittenraden: Dan Andersson, Gunnar Jansson och Einar Snitt samt lagledaren Axel "Spanien" Berglund. Knästående: Ivar Eriksson, Bertil Bysell och Olle Källgren. Gösta Dunder var knäskadad.

21 allsvenska säsonger 1929-1961

Sandvikens IF är med 21 allsvenska säsonger fortfarande på 16:e plats i maratontabellen i allsvenskan. Fyra, trea och fyra i Sverige 1935-1937 och fyra 1955-56 är stort. SIF var det första norrländska laget i högsta serien och har alltsedan 1961 satsat på att komma tillbaka bland fotbollens stora.

Det här året spelar SIF i division 2, men målet är att inom tre, fyra år komma nära en plats i Superettan och åter bli Gästriklands bästa fotbollsklubb.

Ordföranden har ordet

När man som 85-åring tänker tillbaka på ett relativt långt liv och dessutom haft förmånen att få vara frisk, så framträder två saker som varit vägledande i mitt liv.

Idrotten och företagandet

Beträffande idrottandet - och min första prispokal – började det i Kilafors vid 11 års ålder med friidrott och längdhopp. Det rullade sedan på med aktiva år både som idrottsledare och idrottsman på de olika bostadsorter som sedan följde: Storsvik, Sandarne, Hofors, Ludvika, Västerås, Sandviken och Valbo.

Ledarskap i totalt ca 65 år, varav 55 år som ordförande

Ordförande i IK Skårgårdspojkarna (17 år gammal)	1935–1939
Ordförande i Orienteringssektion Ludvika FFI	1940–1944
Ordförande i Orienteringssektion Gästrikland	1950–1954
Ordförande i Orienteringsförbundet Gästrikland	1954–1967
Ledamot och vice ordförande i Gästriklands Idrottsförbund	1950–1978
Ordförande i OK 63 Sandviken	1963–1988
Ordförande i Gästrikeidrottens Historiska Förening	1990–2004

Aktiv idrottsman i 60 år

Friidrott, löpning 1500 m, skidor och orientering.

Vasalopp 18 gånger sista gången 1988 (70 år)

5-dagars orientering 15 gånger sista gången 1993 (75 år)

Utmärkelser som glatt mig under åren

1963 Svenska Riksidrottsförbundets guldmedalj

1967 Gästriklands Orienteringsförbunds guldmedalj

1968 Gunnar Westberg-medaljen

1970 Gästriklands Idrottsförbunds guldmedalj

Varför blev jag då idrottsledare?

I mitt fall var det en möjlighet att få utöva de grenar som jag var intresserad av. I Sandarne spelades det bara fotboll och bandy.

Vi måste bilda en egen förening med bara ungdomar. Det blev IK Skärgårds-
pojarna och den något förenklade idrottsplatsen byggde vi själva.

Det har varit en förmån att under åren få vara både ledare och aktiv idrottsman. Kanske inte i någon idrott på elitnivå, då det blev en avvägning mellan tid och förutsättningar.

Idrotten som folkrörelse har betytt mycket för svenska folket och framförallt ungdomen. När jag var ung fanns ju inte TV eller dator, utan den naturliga samlingspunkten för ungdomar blev antingen idrotten, nykterhetsrörelsen eller den politiska ungdomsrörelsen. Idag, när idrottstimmar skärs ner i skolorna och stillasittandet framför TV och datorer brett ut sig, måste nya mål om varför man skall röra på sig skapas för våra ungdomar.

Utbudet av idrotter borde ju kunna passa de allra flesta, men konkurrensen med mycket annat gör också att målen måste hållas levande. Hälsa, välbefinnande, samhörighet, gemenskap, kontakter och framförallt glädje är några viktiga faktorer att framhålla liksom att träning och utövande ger ofta en danande och positiv grundsyn.

Av egen erfarenhet, och då jag själv har barn och barnbarn, som varit och eller är aktiva idrottsutövare på elitnivå, vet jag vilken enastående livskvalitet man får.

Positivt är också att kvinnornas fram-marsch inom många idrotter givit nya nischer för idrotten. I dag kan man ju verkligen prata om det starka könet. Fotboll, ishockey, maraton är ju nume-ra normala idrotter även för kvinnor. På min tid fick flickor inte springa längre än 60 meter för det kunde vara skad-ligt.

Som egen företagare och entreprenör har jag haft stor nytta av engagemanget som idrottsledare. Jag har fått många goda kundkontakter och en erfarenhet att umgås med människor. Samvaron med positiva idrottsmän och -kvinor har hjälpt mig att bättre möta mina anställda (1.000 personer). Det är en stor skillnad mellan att vara chef och ledare.

Sammanfattning av min tid inom Gästrikeidrottens Historiska Förening

På initiativ av Gästriklands IF samlades ett 40-tal ledare i Gävle 1990. Där tog man upp tanken hur vi skall förvalta vår största folkrörelse. Det var ett ämne som man pratade om i flera distrikt i Sverige, och alla var överens

Vår Helge berättar
om vår utställning
Idrottsglädje och
Idrottshjältar på
Länsmuseum
Gävleborg under
Riksidrottsförbundets
100-årsfirande 2003
inför idrottshjältar
jämte
idrottsintresserade

om att bilda en förening. Det valdes en interimsstyrelse som fick i uppdrag att fullfölja tanken.

Den 14 mars 1990 samlades arbetsgruppen på idrottsförbundets kansli i Gävle. Närvarande var Sten-Birger Larsson, Gävle, Olle Fors, Sandviken, Maj-Lis Holmgren, Gävle, Birger Eklund, Gävle, Jan Hovdebo, kansliet, och undertecknad Helge Rask.

Två månader senare träffades ett antal idrottsledare på Jernvallen i Sandviken för val och ett konstituerande möte.

Där valdes som ordförande Helge Rask, Valbo, sekreterare Birger Eklund, Gävle, vice ordförande Folke Sundmark, Gävle, kassör Sten-Birger Larsson, Gävle, ledamöter Kaj Annebrant, Sandviken, Lennart Wallin, Hofors, och Sigvard Persson, Ockelbo.

Av dessa är vi två kvar idag, Kaj Annebrant och jag. Och det är framförallt Kaj som har gjort många värdefulla insatser under åren som gått.

En hel del har uträttats av föreningen fram till idag.

Första uppgiften blev att skriva en bok om Gästrikeidrotten från begynnelsen till 1950.

Framtagning av diplom till föreningar, förtjänta ledare och aktiva. Det har utdelats 65 diplom till föreningar, 42 diplom till ledare och aktiva.

Utgivning av ett Medlemsblad 2 gånger per år. Vi har för närvarande 279 medlemmar, varav 43 föreningar och fem förbund.

Arrangerande av idrottskaféer vid 10 olika tillfällen.

Uppmuntra till vårdande av arkiveringens betydelse inom förbund och föreningar.

Medverkan vid jubileum hos olika föreningar med RF 100-årsfirande som final.

Arrangemang av studieresor och två guldträffar i Sandviken och Gävle plus utställning av prissamlingar.

Innehåll

- 1 Världens bästa SIF
- 2 Helge tackar för sig
- 3 Medlemsresa till Dalarna
- 4 Hofors AIF 80 år
- 5 Laban hos SAIK-veteraner
- 6 Grattis, John!
- 7 Bra bok om idrottsstjärnor
- 8 Idrotten – Hot mot samhället och kulturen
- 9 50 i topp i Sandviken?
- 10 Riksronden
- 11 Skådespelarna var bäst!
- 12 Badminton i Sandviken
- 13 Pröjsarns Pokal på plats
- 14 Skidkungaresa i Dalarna
- 15 Bessemerloppet 1960
- 16 Vi vill ha fler medlemmar

Öka kontakten mellan äldre idrottsmän och nuvarande ledare.

Ordnat olika arrangemang med liknande föreningar i Hälsingland, Uppland och Dalarna

Under den här tidsperioden, tycker jag, att vi kommit långt i vårt arbete för idrottens betydelse i samhället. Vi har uppmärksamats av myndigheter, föreningar och deras medlemmar. Äldre idrottsmän har också fått uppmärksamhet på tidningarnas idrottssidor

Engagemanget har för min del varit enbart positivt och har givit mig personligen många goda vänner och minnen för livet.

Det skulle vara roligt om dagens unga kunde fås att inse det värdefulla i att "träna" ledarskap på det här sättet inom idrotten. Det ger erfarenhet och meriter för framtiden i andra sammanhang och borde uppmuntras mera. Då skulle kanske inte bristen på ledare inom dagens idrottsrörelse vara ett faktum.

Det måste ju inte alltid ligga pengar i ett ledarskap – det finns även andra värderingar som i det långa loppet betyder mer.

HELGE RASK

avgående ordförande 2004

Medlemsresa

I BUSS GÄVLE-SANDVIKEN-HOFORS

ONSDAG DEN 9 JUNI 2004

till Dalarnas idrottsmuseum i Falun och Vasaloppsmuséet i Mora

Avresa:	Gävle	klockan 8.00
	Sandviken	8.30
	Hofors	8.55

Ankomst:	Falun. Lugnet	9.30
	Museibesök och samtal med företrädare för Dalarnas Idrottshistoriska Förening samt kaffe.	
	Eventuellt besök i hopptornet	11.15

Avresa mot Mora:	11.45
Lunch Moraklockan, en halvmil söder om Mora	13.00

Ankomst:	Vasaloppsmuséet i Mora	14.00
	Film 25 minuter, blåbärssoppa, träff med Vasaloppshjältar	

Hemresa:	16.00
i Hofors, 17.15, Sandviken 18.00, Gävle	18.25

Resa, kaffe förmiddag och eftermiddag. Lunch, entréavgifter.

200 KRONOR

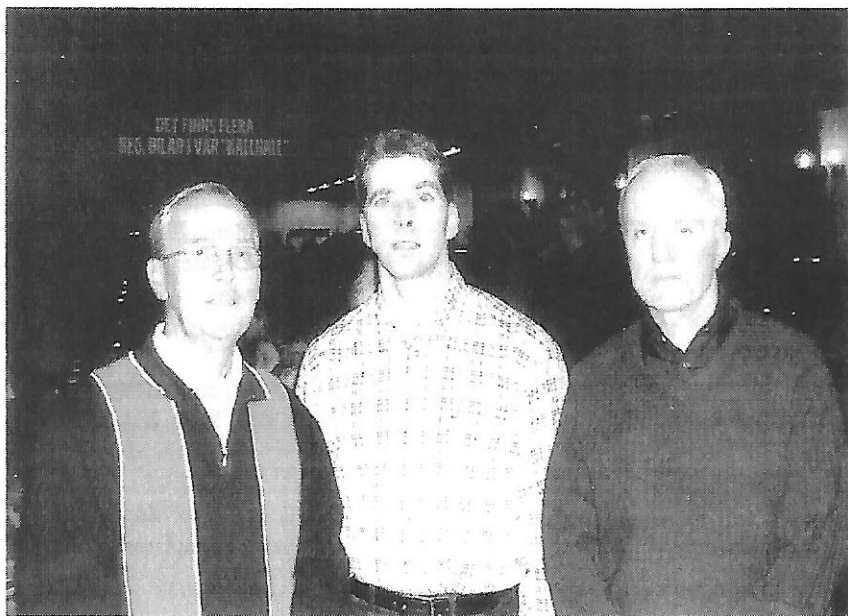
Anmälan senast 7 maj

till Kaj Annebrant: 026-25 84 96 eller till andra i GHF:s styrelse.
Resan är subventionerad med kulturpengar från Sisu Idrottsutbildarna.

Medlemmar med respektive har företräde. I mån av plats får andra följa med.
I stort gäller också först till kvarn får plats i bussen.

Verksamheten i bilder

Foto: KAJ ANNEBRANT

Staffan Larsson, mera känd som han som stakade de nio milen mellan Sälen och Mora än för Vasaloppsssegern 1999, lockade 160 medlemmar till en minnesrik 30-årsträff i höstas. Sthen Jaxgård, ordförande, och Bo Nordlund, sekreterare, gladdes över Staffans besök.

När Hofors AIF 21 februari firade sitt 80-årsjubileum med nostalgiträff i församlingshemmet var tillslutningen mycket stor. Och det var uppskattat att Gästriklands Idrottsförbunds guldnål delades ut då till Ingegerd Björk, Jouko Hyvönen, Sven Wallin och Stig Persson.

Lars Sandlin, Sportbladet, mottog Gästriklands Idrottsförbunds silvernål i anslutning till moderklubben Hofors AIF:s 80-årsfirande.

Lasse är väl annars mest känd som krönikör och den som delar ut Guldbollen under den årliga fotbollsgalan i TV.

Lars "Laban" Andersson

HOS SAIK-PENSIONÄRER

SAIK:s 90-årsjubileum 1991 var mycket stort med en fin utställning i Folkets hus och ett stort engagemang hos många medlemmar, inte minst de äldre. Det ledde till upprustning av lokalen Plangatan 4, och en av de aktiva där, Lennart "Klangen" Andersson, berättar:

"Vi var ett gäng entusiaster som alltid ställde upp för vår klubb. Det var början till de träffar, som vi fortfarande har. Vi inledde med en studiecirkel i fädrens spår. Därefter bjöd vi in gamla idrottsmän och anhängare från andra klubbar och föreningar. Vi har haft besök från Forsbacka IK, Gefle IF, Broberg, Bollnäs, Falu BS och Edsbyn med flera. De enskilda idrottsmännen har varit Sigge Parling med förflutet i Forsbacka, SAIK, Djurgården, Hans Liljekvist, svensk mästare på 800 meter 1943-1945 och sexfaldig svensk rekordhållare.

Den 9 mars hade vi Lars "Laban" Arnesson, allsvensk spelare, tränare och förbundskapten i svensk fotboll, som gäst.

Handbollsspelare från SIF och Örta, brottare och boxare från SAIK, pojklag i fotboll från 30-talet som Slätterna och Kullarna, Saiks juniormästare i fotboll och bandy 1938. Vi har också regelbundna besök av SAIK:s tränare och några spelare. Dessutom gör vi studiebesök.

Det är högt i tak hos oss i SAIK. Folk från andra klubbar är alltid välkomna. Arne Hodin, SIF, finns ofta med precis

som Walter Nyström från Sandvikens GK. Vi är alltid 30-40 personer i klubblokalen, som träffas över en kopp kaffe varannan tisdagseftermiddag höst och vår.

Alla idrottskamrater är välkomna till oss i SAIK-pensionärerna.

Med idrottshälsning SAIK-alliansens styrelse, genom Klangen."

Två segrare i Vasaloppet. Daniel Tynell, Falun/Borlänge SK, vann Vasaloppet 2002 och segrade i Bessemmerloppet två veckor före Vasaloppet i år, då han siktade en andra vinst i klassikern. Matti Kuosku, Högbo GIF, medaljutdelare i Bessemmerloppet, vann 1974 samt 1976. I årets Vasalopp blev Daniel 6:a.

Pigg 81-åring, John Wennman, Gävle, till höger och Lennart Jonasson till vänster.

Han började spela bordtennis som 14-åring 1936, var med och bildade BTK Urnan i Gävle 1939 och var ordförande till 1942.

John invaldes i Gästriklands Bordtennisförbund på 1960-talet, var ordförande i ett tiotal år och är hedersordförande. Han var också mannen bakom Grå Pantrarna (bilden).

Han drog igång Pingis till tusen 1973, var med och startade Fridhems BTK på 1980-talet. Var ordförande i tre år. Han fortsatte i Grå Pantrarna, 1992-2002 i ordföranderollen.

John blev 1998 ordförande i Gamla GIF:are och satt kvar till 2002.

Idrottshjältar och Idrottsglädje på Jernvallen

Gästrikheidrottens Historiska Förening har tre skyltfönster med idrottshistoria i publikgången mellan Arena Jernvallens läktare och ishallen.

GHF gör omskyltningar varje år och har bevis för att det är uppskattat att strosa omkring och minnas stora idrottshändelser och idrottare.

Vi gratulerar

Walter Nyström,

Sandviken, som fyllde 88 år 30 december 2003. Hans svenska rekord 29.23,8 på 10 000 meter 1952 stod sig i 18 år. Det är fortfarande distriktsrekord i Gästrikland, och Valter har ytterligare tre sådana.

Gunder Hägg,

Malmö, blev 85 år 31 december 2003. Han har tre d-rekord kvar. Hans världsrekord 13.58,2 från Slottsskogsvallen i Göteborg 1942 är fortfarande en bra tid. Det stod också i en tidning 1942: "Ingen av en kvinna född kan slå det."

Ockelbo Idrottsförening fyllde 100 år 23 februari.

Den firades några dagar före och mest uppskattat inslag var en gåva på 10 000 kronor till klubbens ungdomsverksamhet från Bert och Göta Johansson. Bert, journalist i AB och en uppskattad medlem i vår förening och tidigare i styrelsen, är en sann idrottsvän. Börje Hallin blev ständigt hedersmedlem nr 17 i Gästriklands Idrottsförbund.

En legend har gått ur tiden

Agard Magnusson, 84 år, har avlidit.

Han spelade bandy för SAIK i tre SM-finaler:

1940, 1941 och 1950. Han spelade två A-landskamper och deltog i Sveriges lag i OS 1952, när bandysporten visades upp. Agard var Stor Grabb.

Hedesunda Idrottsförening fyller 100 år 1 maj. Det firas bland annat med fotbollsmatch mot ett TV4-lag den 10 juli

Andra jubilarer:

SMK Gävle 80 år, Hästbo Skidklubb, 75 år, Gävle Borgarskola IF 75 år, Hofors Pistolskytteklubb 60 år.

Vi uppmärksammar några äldre elitidrottsmän/ledare under vårt årsmöte onsdag den 28 april klockan 18 i Kajutan på Jernvallen.

Du träffar världsmästarinnorna Emma Kronberg och Johanna Pettersson, SAIK bandy, som berättar om det historiska VM-guldet i Finland.

Sigge Parling, Hedesunda, Stor Grabb i fotboll och bandy, svenska mästare i fotboll för Djurgården och i bandy för Sirius. Skolad i Forsbacka IK, SIF och SAIK.

En "järnkamin" och en rese i det svenska silverlaget i fotbolls-VM 1958.

Vidar Tholén, Sandviken, var på 1930- och tidiga 1940-talets en av våra allra bästa tävlingscyklister samt var med och bildade Sandvikens Cykelklubb 1938 samt upptäckte cykeltalangen Olle Wickholm. Vidar arbetade också åt Svenska Cykelförbundet.

Torvald Åkerlöf, Gävle, spelade bandy i allsvenskan i olika klubbar: Forsbacka IK, SAIK och IK Huga samt i landslaget. Han belönades med Kabompokalen i en landskamp mot Finland 1957, då han var bäste man.

John Wennman, Gävle, får också vårt diplom.

Bra bok om idrottsstjärnor

En berättelse i ord och bild om Stockholms största idrottsstjärnor genom åren har Stockholms Idrottshistoriska Förening givit ut. I rättvisans namn måste dock sägas att alla av dem samtidigt är hela Sveriges idrottsstjärnor. Många av dem som porträtteras förknippar vi nog mer med deras hemtrakter. Visst är Jonas Claesson för den bandybiten minst lika mycket smålänning som hammarbyit?

Detta är den sjätte boken om Stockholms idrottshistoria. I vårt medlemsblad har vi förut uppmärksammat föreningens dokumentationer om idrottsplatser och föreningar. Mycket skulle vara vunnit i svensk idrottshistoria om flera distrikt tog efter Stockholms initiativ.

Gästrikentresse finns också i boken. Visst vann Leif "Honken" Holmqvist sina stora framgångar i AIK. Men för oss förblir han Gävlegrabb och målvakt i Strömsbro. Hur som helst får han en av de största skildringarna i boken Egentligen började allt på Södra Kopparslagargatan 25. Där bodde familjen och pappa "Honken" hade ett starkt idrottsintresse. Både detta och smeknamnet ärvde Leffe av sin far. Grabarna spelade fotboll på gården och när vintern kom spolas en isbana i trädgården.

Harry Kimhag var känd idrottsprofil i Gävle och grabbar-nas stora idol. Han fick Leif att också stå i handbollsmålet. Hur han hamnade i hockeymålet och sedan blev Honken i hela Sverige har fått olika förklaringar, som kanske är typiska idrottsskrönor. Första gången han stod i mål fick han

hoppa in för en grabb, vars mamma förbjöd sin son att stå i mål. En ungdomskamrat hävdar däremot att Leffe fick stå i mål, därför att han var så usel på skridskorna. Honken själv säger att han ville stå i mål, för då fick han ju spela hela matcherna.

Genombrottet blev när Honken som 16-årig debuterade i en match mot Hammarby och räddade Strömsbro kvar i allsvenskan. Så småningom fick Strömsbro 18 000 för sin målvakt av AIK, och Honken bytte en lastmaskin mot en bensinmack. Många kommer nog ihåg Honken som barhuvad målvakt. Han säger själv att han synts med fler än 200 stygn överallt på kroppen.

En typisk idrottslegend är stafetthjälten Bertil von Wachenfeldt, som avgjorde i landskampen mot Tyskland på Stockholms stadion 1934 i avslutande grenen 4x400 meter. I boken läser vi om hur han inledde sin idrottskarriär hemma i Storvik, där pappan var apotekare.

Allra sist bifogar den till det yttre lite anspråkslösa men så läsvärda boken en givande källförteckning över biografiska idrottsutgåvor.

Källa: Från "Loppan" Adlertz till Edvin Wide. En berättelse i ord och bild om 66 av våra mest omskrivna idrottsstjärnor.

BO NORDLUND

Idrotten - Hot mot samhället och kulturen?

Numera står författare och andra kulturpersoner i kö för att både bevisa sin känsla för idrott och belägga sina personliga gamla meriter. Författare som Per Olof Enqvist, Per Gunnar Evander och Björn Ranelid är några idrottsbitna författare bland många andra. Men så har det min-sann inte alltid varit, utan tvärtom.

I början av 1930-talet rasade en hätsk debatt om den växande idrottens roll i samhället.

På en planhalva fanns en rad nya radikala författare med proletär bakgrund. På motsatta sidan uppträdde företrädare för idrottsrörelsen med Torsten Tegnér (TT) och Idrottsbladet som stridsglad ledare.

Vad gällde striden? Ivar Lo Johansson drog i gång kampen 1931 med sin skrift "Jag tvivlar på idrotten". I sammanfattning gick hans svidande kritik ut på följande:

Idrotten saknar ideologi och genomtänkt uppfattning om hur den skall ställa sig till viktiga samhällsfrågor.

Idrotten är fysiskt ensidig och skadlig, särskilt för arbetarklassen som behöver nyttiga och välanpassade kropps-rörelser för sitt industriarbete

Idrotten motverkar kulturutveckling och förför och fördummar.

Idrotten tar för mycket av ungdomens erotiska och sexuella utveckling.

Idrotten är för självgod och självsäker på sina förtjänster.

Idrotten leder till avarter i samhället som fusk, kommersialisering, dålig moral.

Idrotten är verktyg för överheten, militarismen och nationalismen.

Vem som helst begriper att detta kunde inte en växande, populär idrottsrörelse stillatigande tåla utan gick till motanfall. I Idrottsbladet *betecknade* "TT" idrottshatarna som okunniga i ämnet, då de aldrig provat på eller misslyckats och blivit bittra. Han buntade ihop idrottshatarna under begreppet "bokskrivarhögfärdiga".

Författarkollegor som Arthur Lundqvist och Gustav Sandgren kom till Ivar Lo:s hjälp och skrädde inte orden:

"Själv föredrar jag personer med otränad fysik, men med klara tankar om vad livet är, framför vältränade och rödkindade idioter. De lider av tomhetens delirium".

Svenska Ungsocialisters Ungdomsförbund utgav ett specialnummer av Brand kallat "Idrottsbluff". Där framförde man att idrotten skadade kulturella och socialistiska strävanden genom att förleda massorna på fel väg.

Ivar Lo Johansson fortsatte sitt angrepp i romanen Traktorn, och TT försvarade idrotten. Snart också i offentliga idrottsdebatter inför stor publik. Försvaret vidhöll att angreppen på idrotten var icke initierad och okunnig, rent av löjeväckande och fjärran från verkligheten.

För oss nutida idrottsvänner tycks hela denna kamp om idrottens värde i de flesta avseenden otidsenlig och förgången. Även om vi kan instämma i vissa värderingar. Förutom ovanstående intressanta skildring av polemiken får vi en grundlig analys av åsikter och argument i idrottsforskaren Rolf Haslums artikel i Svenska Idrottshistoriska Föreningens Årskrift 2003, som i sin helhet ägnar sig åt idrottskritik.

Idrottens popularitet och snabba tillväxt bland massorna tycks ha väckt viss avundsjuka i det moderna kulturetablissemang. Man drog sig inte för att beskriva idrotten som en orättvis och självgod gökunge i samhället. Den lockade bort från seriös och ansvarsfull hållning. De många sidorna idrott i tidningarna väckte redan då ren ilska och avundsjuka inom andra intresseområden. Idrottsvännerna vidhöll envist att deras fiender saknade insikt och kunskap och alltid förenklade genom överdrifter och snedvridna synvinklar.

Inför eftervärlden har Lo Johansson fått rätt i sin analys av kommersialisering, publikproblem, fusk och i extrema fall även som skadlig. Men i övrigt gick han till okunnig vinkling och överdrift. Debatten resulterade emellertid även i att idrottsrörelsen blev avklädd och med tiden tvingades utveckla genomtänkt ideologi och göra sin roll i samhället tydlig. Samt som andra folkrörelser inleda anpassning till samhällets krav, uppskattning och stöd.

Slutresultat av kampen mellan kulturliv och idrottsliv tycks ha blivit att meningsutbytet byggde upp de redan troende på varje sida och mindre påverkade den stora allmänheten.

BO NORDLUND

"Idrott Historia Samhälle 2003":
Svenska Idrottshistoriska Föreningen.

Vem är arkivansvarig i din förening?

Har ni ingen? Tillsätt en!

Arkiv Gävleborg (i Gävle) och kommundrivna arkiv som det i Sandviken kan ge tips och råd om vad som ska sparas och kan gallras ut. Men även om hur fotografier samt handlingar lämpligen bör förvaras för att inte skadas av tidens tand.

Arkiv Gävleborg:

Styrmansg. 4 på Brynäs i Gävle. Tel. 026-10 88 70

Sandvikens kommuns centralarkiv:

Stadshuset, Sandviken.

Tel. 026-24 11 80, 026-24 14 06